

Sklabych a Rhorych beš wami, a wele jich spi. Pšchetož dy bychmy šo šami rošudžili, da nebychmy šudženi byli. Dyž my pak šudženi budžemy, da budžemy wot teho! Kneša rošwucženi, šo bychmy še Šswjetom šatamani nebyli. Tehodla, moji lubi Bratšja, dyž wy romadu šo šejndžecze, šo byšcže jydli, da jedyn na druheho počakaj. Jeli pak šchtu lodny, ton nech domach jw, šo byšcže wy šo kŠsudu nešejšchl. Te druhe Wjezy pak zu ja wustajicz, dyž pšchindu.

Dženša je ton Šwedžen Božeho Čzjela, kotryž Bamž Hurban, ton Šchtworty, we Łjeczi 1264. wustajil je. Može bycz, šo šu czi Podjanszy šwoprjetka dobre Wotwola-danje mjeli, jako tonšamy šu počeli šwe-czicz; ale potom šu tonšamy jara pšchewo-brocžili, a wulke Pšchibojštwo štym Božim Čzjelom a Haru štym Wokotonoschenjom hnali. Po tajkim Wašchnju my tonšamy Šwedžen nešwecžimy, ale wopomnimy radšišcho to wo šo ke doštojne Bože Wot-kašanje, nam šwulkemu Trošchtej a kČze-šzi Ješubowej, kotšiz my jo po wobimaj Šchtaltomaj wužiwamy. A dokelž šeleny Šchtwortk š Wukladowanjom žyłego Šze-nja nemožachmy hotowi bycz, da šmy dženša tu druhu Položju wašchej Lubošzi přjotk la-sowali. Ta budže naš rošwucžicz:

Wot doštojneho a nedoštojneho Wužiwa-nja Božeho Wotkašanja.

- I. Šhto to rjeka: doštojnje aby nedoštojnje kBože-mu Blidu hicz?
- II. A kak šo kojždy šam špytač može, hacž je do-štojnje aby nedoštojnje?

I. Našche Šzenje je jara nušne Šzenje, a dyrbi beš Kšchesžijanami šwjeru wuklado-wane bycz. Pšchetož, wješzje wjerno, Lu-džo šu počeli ton krašny Trošcht, kotryž we tutym Šakramenczi teho Wotkašanja je, šubicž, a šo pšched nim jako pšched Jy-dom bojecž, dokelž te Ššłowa prawje nešro-šemja.

To je wjerno, my nemožemy prajicz, šo je Judasch to Wotkašanje kTrošchtej aby kPšoljepšchowanju doštat. Tak tež je beš tymi Korinthiškimi jich wele bylo, kajž

Pawoł praji, kotšiz jo nedoštojni wužiwali, a tehodla wot Boha na Čzjeli a Žiwenju šchtrašowani byli šu. Tehodla dyrbi tuto Rošdžjelenje woštač, šo njekotš to Wotka-šanje doštojnje a šbožnje, šwjecznemu Žiwe-nju wužiwaju, njekotš pak nedoštojnje šebi šami kŠsudej, šo jich Boh tehodla na Čzjeli šchtrašowacz, a jeli šo šo pšches Pokutu a Wjeru poljepšchowacz nochzedža, wjecznje šatamacž budže. Tehodla je šchitko na tym ležane, šo bychmy wedžili, šhto to rjeka: doštojnje aby nedoštojnje jwšz a picž?

We Bamžištwi šmy my tak wucžili, šo ništo kBožemu Wotkašanju hicz nedyrbi, šiba šo šo ša derje pšchibotowaneho a čžiš-cho namaka. Tajku Čžištož pak šu woni pytali we Špowedanju, Kacžu, Pošzenju, Wodlenju, Šalmožiny Dawanju a tehoru-nja Škutkach, kotrež woni Škutki teje Pokuty menowachu. Tešame kwalachu czi Předarjo, a kojždy mjješche ša to, šo šo štym ša te wobendžene Rječhi došz čžini. Ale na tajku Doštojnošž nekedžbuj, ale šazwybluj na nej. Pšchetož nemožna Wjez je to, šo bychmy my moli naščišch Škutkow dla žy-lje čžišzi bycz aby kŠswjatošzi pšchindž. Haj Křyštus šam neje to Wotkašanje šwójim Wucžomnikam dač, jako bychu woni čžišzi byli, pšchetož won praji, šo jim treba je, šo bychu jim Nobi mute byle. Tudy neryczi won wot teho Wucža šWodu, ale wot Wo-dawanja tych Rječow.

a.) Tehodla dyrbi šo tudy šwjeru wuknycz a kedžbowacz, šo czi to wošožy doštojne Wotkašanje newužitnje newužiwa-